

Karabağ, Türkmeneli ve Kıbrıs'ta Yıplenen Üç Türk Soykırymına Bilimsel Bir Bakıp

24 Pubat 2007

Berlin, Hocalı (Karabağ) ve Yakın Tarihte Türklere yapılan diğer soykırym Konferans Konuşması

Ben bu yazıda yakın tarihte Türklere karıp yapılan üç soykırymı ele alacağım.

Bunlar sırasıyla

1) Batı ve Rusya destekli Ermenilerin 12 -26 Pubat 1992 ye kadar Karabağ da yaptıkları Türk Soykırymı

2) Yeni dönemde, Batı destekli Barzani, Talabani ve PKK nın Türkmeneli Bölgesi olan Irakın Kuzeyinde yaptıkları Türk soykırymlarıdır

3) Batı ve Yunanistan destekli Rumların Kıbrısta 1962 den 1974 yılına kadar yaptıkları Türk soykırymlarıdır.

Türkler tarihte kahraman bir millet olarak bilinir bizde böyle biliriz. Ama Türkler aynı zamanda asırlar boyu soykıryma uğramış da bir millettir. Biz için bu yönünü irdelemeyi bugüne kadar ihmal ettik. Türkmeneli, Kuzey Kıbrıs, Azerbaycan ve Türkiye nin haritaya baktığınızda dünyadaki emperyalist güçlerin dıpllerini kamaştırdığ ve egemen olmak istediği Asya ile Avuranın kilitlediği coğrafyanın adıdır. Bu Coğrafyaya hakim olan geçmişte dünya siyasetine yön verdiği gibi bugün ve gelecekte bunun böyle olacağını söylemek kanımca kahinlik olmayacaktır. Yıte neden Türklerin soykıryma tabi tutulduklarını bu anahtar konumuz iyi açıklamaktadır. Ben yıte bunun ön plana çıkarılması için bu ve bu gibi etkilere yeterince önem verilmesini önemsiyor ve öneriyorum.

Ben bu konuya örnekler yıpıyında bilimsel olarak yaklaşıpacağım.

Ama bir konunun soykırym olduğunu bilmek için BM 1948 yılında imzalanan Soykırymları önleme ve Cezalandırma sözleşmesini önce kavramamız gerekiyor. Ben bu sözleşme çerçevesinde olayları örnekleri ile ele alıp konuya bilimsel bir bakıp açısı getirmenin daha kolay olacağına inanıyorum. Bende 1948 sözleşmesine ve sadece 1948 yılından itibaren olan olayları kapsayan bu antlaşmaya uygun olarak pimdilik 1948 den itibaren Türklere karıp yapılan yukarıda bahsettiğim üç soykırymı ele alacağım.

1948 yılında kabul edilen BM soykırym sözleşmesi bunları içeriyor:

Soykırymı Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi(Jenosid-Sözleşmesi)

Sözleşme 2: Bu sözleşmede, soykırymın anlamı, aıada sayılan fiillerin ulusal, etnik, ırksal veya dinsel bir grubu, bu niteliği yüzünden, kıysmen veya tamamen yok etmek kastıyla iplenmesidir:

- a) Grup üyelerinin öldürülmesi;
- b) Grup üyelerinin fiziki ve zihni sağlığına bozucu eylemler;
- c) Grubun, kısmen veya tamamen fizik varlığına yok olmasına neden olacak yapam koşullarına tabi tutulması;
- d) Grup içi doğumları önleyici önlemler alınması; e) Gruba ait çocukların zorla başka bir gruba transfer edilmeleri olarak tanımlanıyor.

Punu çok iyi bilmeliyizki, Soykırımlar sadece insan veya grup öldürmek amacıyla değil, esas olan dünya ve yerel bölgelerin hegemonyası için yapılan paylaşım savaşlarında hedefe seçilen yerlerin yeraltı ve yer üstü zenginliklerini ele geçirme sırasında, bölgeye egemen olmak isteyen gücün egemen olması sırasında, kendisine tehdit olarak algıladığı bir etnik, dini, ırk veya milli bir gücü, planlı, sistemli, hedef gözeterek çepitli yöntemlerle yok etmeye yönelik eylemler yapma yada kısmen yada tamamen yok etme olayıdır. Meseleyi böyle ele aldığımız zaman soykırımların neden yapıldığına çözümler buluruz. Burada değinilmesi ve altı çizilmesi gereken konu ise, eğer hedef etnik, milli, dini veya ırk bir grubu yok etmeye yönelik yapıyorsa ve burada gruptan bir kişi bile öldürülse ve bu işbatlırsa bu adii bir cinayet değil soykırım olarak değerlendirilir.

Soykırım örneğine ilk önce Karabağ Türk soykırımını ile başlıyorum:

Karabağ Türk Soykırımı:

Sadece Azerbaycan için değil bütün bölge içinde konumu itibarı ile Azerbaycanın ayrılmaz parçası olan stratejik önemi çok büyük olan Karabağ, tarihte olduğu gibi bugünde tüm stratejik özellikleriyle bu konumunu sürdürmektedir. Sovyetler Birliğinin dağılması sırasında, 1992 yılında Azerbaycanın milli sınırlarını geçen Ermeni ordusu, daha önce Garadağlı, Mepheli ve Baganış-Ayrımda ilk defa soykırım ve etnik temizliğe tabi tutuldu. Ermeniler ilk önce 12ubat 1992 de Malıbeyli ve Kupçular Köylerinde 50 türk soykırımı udrattıktan sonra 25-26ubat gecesinde büyük ölçüde iyi eğitim görmüş, Ermeni subaylar ve askerlerden oluşan Karabağdaki 366 çii elit Rus Alayı ile birleşerek, Azerbaycanın dörtte bir toprağını soykırım yaparak işgal etti. Ermeni kuvvetleri, Türkleri Karabağ ve diğer işgal ettikleri Azerbaycan topraklarından BM 1948 Soykırım sözleşmesindeki, neden, eylem ve sonuç ilişkisinde tarif edildiği gibi yok etmek amacıyla, belirlenen bölgeler olan: Koçaryanın 1997 yılında Avrupada verdiği demeçlerde bizzat içinde bulunmakla övündüğü soykırımda, 7 bin kişilik nüfusa sahip ve coğrafi konumu itibarıyla bölge için önemi fabrika ve Karabağdaki tek ve çok stratejik hava ulaşımı bir yerleşim merkezi olan Hocalı kentini ele geçirmek için, 25.ubat gecesi katliam gayesiyle harekete geçmiştir. Koçaryanın bizzat iştirakle dahil olduğu, Hocalı'nın işgali sonucu sivil, silahlı Türkler; çocuk, kadın, ihtiyar ve genç ayrımı yapılmadan Ermeniler tarafından bir gece içerisinde soykırıma udratılmıştır. Ve hepimizde defalarca konuşularda değindiği gibi, resmi rakamlara göre, o gece 613 kişi, bunlardan 83ü çocuk, 106 kadın çepitli şekilde işkence yapılarak soykırıma udratılmıştır. Ayrıca, bunlardan 487 kişi ağır yaralanmış ve 1275 kişi ise rehin alınmıştır. 156 çocuk ise ailesinin soykırımda tamamını kaybederek öksüz kalmıştır. Kendisine Karabağlı olan ve Karabağ üzerine önemli eserleri bulunan, Türk tarihçi ve şu anda Azerbaycan Paramentosunda Karabağ Milletvekili Havva Memmedova hanımın verdiği verilerden yararlanılarak, Haziran 2005 yılında eski milletvekili Fatma Aktaş hanımın Hollanda Paramentosuna Türk Soykırımları ile ilgili verdiği önerge içinde yer alan bilgilere göre ise 150 ye yakın Türk kadını hala Ermenilerin elindedir, kayıp diye geçmektedir ve hala haber

alınmamaktadır. Bunun dâbında soykırýmdan artakalan behir nüfusu ise soykırým sýrasýnda Azerbaycan Milli Ordusuna bađlý, hemde bölgedeki ve hemde olanaklar çerçevesinde bölgeye yetipen Türk mukavemet güçlerinin direniþiyle güvenilir bölgelere geçebilmiþlerdir. Bu bakýmdan hem bilimsel hemde hukuki olarak meseleye baktýđýmýzda 1992 yýlýndaki soykırým olaylarýný sadece Hocalý olayý olarak deđil olayý genel anlamda Karabađ Türk soykırýmý olarak deđerlendirmek daha dođrudur.

Karabađa atfen Ermeniler 1948 sözleşmesinde tarif edilen ve soykırýma uyan, Karabađdaki soykırýmda kullandýklarý metodlarda, özellikle çocuklarýnda içinde bulunduđu Türklerin gözlerini oymuþlar, kafa derisini soymuþlar, hamile kadýnlarýn karýnlarý yarýldýđý ve göđüsleri kesildiđi gibi vücuttaki deđiþik organlar kesmiþler ve koparmýþlardýr ve bazýlarýný yakarak bazýlarýnýda, aþarak bazýlarýnýda diri diri toprađa gömerek ve ađýr ipkenceler yaparak bu soykırým suçunu iþlemiþlerdir. Bu soykırýmý görgü tanýđý olan bir fransýz, bir rus ve birde bir soykırýmcý ermeninin kendi kaynađýndaki örneklerdede görebiliriz.

Fransýz gazeteci gazeteci Jan iv Yunet'in þu sözleri soykırýmý anlamak için önem tapýmaktadır:

"Biz Hocalý faciasýnýn þahidiyiz. Biz Hocalý'yý koruyanlarýn yüzlerce sivil halkýn, kadýnlarýn, çocuklarýn, ihtiyarlarýn cesetlerini kendi gözlerimizle gördük. Ermeniler bizim helikopterleri de ateþe tuttuklarý için video çekimini sona erdiremedik. Lakin yükseklikten gördüklerimiz de yapýlan gaddarlıđý anlamak için yetiyordu. Bu çok ürpertici bir manzaraydı. 5-6 yasýndaki çocuklarý, bebekleri, gebe kadýnlarý merhametsizce katleden Ermeni cellatlarý hiç kimseyle karpýlaptýrýlamazlar."

Katliamla ilgili olarak Moskovskiy Komsomolets gazetesinde gazetecilik yapan Neftyanoy Sindrom gazetesinde ise þunlarý yazýyordu:

"Esirler var. Lakin daha onlar yapamađa yaramýyorlar. Kýbýn onlarý sabahleyin yalınayak karýn, buzun üzerine çýkarýyorlar. Tepelerinden sođuk su döküyor, baþlarında þipe kýrýyor, sonra yeniden kođuplarına salýyorlardý. Asýl ipkencelerse zaten bundan sonra baþlýyordu. Parmaklarýný kapýnýn arasýnda sýkýptýrýyor, bađýrttýkça lastik copla dövüyorlardý. Bunlarýn bir çođu bu ipkencelere dayanamayarak deli oluyordu. Bir sonraki koyun ipgalinde bir Ermeni'nin bir çocuđu alýp, ikiye böldüđünü gördüm. Sonra çocuđun bedeninin bir parçasýyla annesinin yüzüne ve basýna o kadar vurdu ki, evladýnýn kanýna bulanana zavallý kadýn deli olup, gülmeye baþladı."

"Büyük Ermenistan" projesinin anahtar konumundaki simalarýndan soykırýmcý yazar Zori Balayan 1996 yýlýnda Ermenice yazdıđý "Ruhumunuz Canlanmasý"adlý kitabýnda kendi yapadıđý ve bizzat Karabađa tatbikini yaptıđý soykırýmcýlýđýný þu þekilde yazmaktadır:

"Biz çete üyesi Hacatur'la zapt edilmiþ evlerden birisine girdiđimizde bizim askerlerin 13 yasýnda bir Türk çocuđunu pencereye çivilediklerini gördük. Hacatur çocuđun bađýrmamasý için anasýnýn kesilmiþ göđsünü onun ađzýna soktu. Sonra ben bu Türk çocuđa onun babalarýnýn bizim çocuklara yaptýklarýný yaptým. Onun karnýnýn, basýnýn, göđsünün derisini soydum. Saatime baktým. Çocuk 7 dakika sonra kan kaybýndan yapamýný yitirdi. Sonra Hacatur çocuđun cesedini dođradý ve köpeklere dađýttý. Akþam ayný þeyi 3 Türk çocuđuna daha yaptýk. Kendi halkýmýn intikamýný yüzde 1'ini aldýđým için ruhum mutlulukla dolmuþtu. Ben her Ermeni vatansaver gibi kendi vazifemi yerine

getirdim. Hacatur çok terlemişti. Ama ben onun gözlerinde ve diğer kardeşlerimin gözlerinde intikam ve güçlü hümanizm mücadelesini gördüm.. Ertesi gün biz Kiliseye giderek 1915 yılında ölenlerimiz ve dün yaptığımız olaylardan ruhumuzun temizlenmesi için dua ettik." demektedir.(s. 260-262)

Bu üç örnekte görüldüğü gibi, 1948 sözleşmesine göre konuyu ele aldığımızda, Ermenistan yönetici kadrosu tarafından ve Karabağda planlı, hedefe yönelik ve delilleri olan bir soykırım suçu işlediği sözleşmenin 2. maddesindeki tüm hükümlere göre sabitletiği görülmektedir.

Irakta Türk Soykırımı

Irakta Türkmen nüfusunun 2,5-3 milyon kişi arasında olduğu bilinmektedir. Türkmeneli bölgesinin merkezi olan Kerkük Dünya petrol rezervlerinin çok önemli bir bölümünü kapsamaktadır. Aynı Azerbaycan gibi Batı'nın Asya'ya giden kapısı konumunda paha biçilmez stratejik bir öneme sahiptir.

Bu anlamda 1932 yılında İngiltereden bağımsızlığı kazanan Irakta bölgede yıllarca hakimiyetini sürdüren Emperyalist ülke İngilterenin hesapları bölge için değilmediği gibi, emperyalist devletlerden ABD ve Fransada daha o zamanlardan ve sonradan bölgeye ilgi duymuştur ve bu üç ülke bugüne kadar bölgede iç istikrarsızlık ve denge unsurlarını kollayarak ve kıpırtarak bölgedeki görece hegemonyalarını sürdürmüşlerdir.

Burada güçlü tarihsel yapıya sahip ve aynı zamanda görece de Türk coğrafyasının içinde yer alan Irak Türkleri Türkiye Cumhuriyetine hasım Emperyalist güçler ve bu güçlerin kullandıkları, geçmişte, Saddam ve o dönemde ve şimdi Barzani, Talabani (ve günümüzde PKK'de bu işbirlikçilere eklenmiştir) işbirlikçi yerel güçleri kendileri için tehdit olarak algıladıkları Türkmeneli bölgesinde yaşayan Irak Türklerin e karşı, 1947 den bu tarafa (ben bu konuda 1948 öncesini ele almıyorum, esasında modern zamanları ele alırsak 1918 den itibaren Türkler Irakta soykırma uğratılmaya başlanmıştır) vasiyetıyla etnik temizlik, ellerindeki araziler zorla ellerinden alınarak ekonomik soykırma uğratılmaları, buna ek olarak, özellikle son 4 yılda planlı ve sistemli aşma, kurpuna dizme, akıllalmaz işkencelerle, tanktan, uçaktan atılan napalm ve seyreltilmiş uranyum kullanılan özel mermilerle (bombadan dahada etkili) bombalaması vasiyetiyile ve Türk liderlere suikast düzenliyerek (örnek Dr. Mustafa Kemal Yayıncı (1 Mayıs 2004), Dr. Ferik Sait Efendi, Yhsan Abdullah Efendi, Ahmet Arafat ve Azad Erbilli (23 Nisan 2004), Ysmaail Tuzlu, Yaşar Cengiz (8 Ocak 2005), Sabah Ketene (22 Nisan 2006) bunlardan sadece bazılarıdır) fiziki olarak soykırma uğratılmalarıdır.

Eğer biz, dahada geriye gidip, Irak Türklerine karşı yapılan bir dizi soykırımları 1918lerden itibaren sıralarsak şöyle olduğunu görürüz: 1) 1920'deki Kaçakac, Telafer soykırımı, 2) Levi soykırımı (Kerkük) 1924, 3) Gavurbağ soykırımı (Kerkük) 1946, 4) Kerkük soykırımı 14-17 Temmuz 1959, 5) Tazehurmatü soykırımı 1979, 6) Türk Liderlerin soykırımı 1990, 7) İkinci Tazehurmatü soykırımı 25 Mart 1991, 8) Altunköprü soykırımı 9) 28 Mart 1991, 10) Erbil soykırımı 31 Ağustos 1996, 11) Üçüncü Tazehurmatü soykırımı 12) 22 Ağustos 2003, 13) Telafer soykırımı 9 Eylül 2004, 16) İkinci Telafer soykırımı 21 Şubat 2005, 17) Musul soykırımı 24 Eylül 2005, 18) Yengişe soykırımı 10 Mart 2006, 19) Karatepe soykırımı 4 Haziran 2006, 20) Kerkük soykırımı 13 Haziran 2006, 21) Tavuk soykırımı 8 Haziran 2007, 22) Amirli soykırımı 7 Temmuz 2007 ları olarak sıralayabiliriz.

Günümüzden 1950 sonlarına gidersek Irak Türklerine yapılan soykırımlarda soykırımların kimler tarafından yapılmak istendiğini ve bugünde

aynı amaçlar tabıyan güçlerin soykırım yapmak için karpýmızda olduğunu görürüz.

1958 yılında Arap Milliyetçisi Komutanlarından General Nazım Tabakçalı da bu konuda, Kürt peşmergelerin (Barzani (Talabani)) ahalisi Türk olan Kerkükün Kürtler lehine demografisinin değiştirilmesi ile ilgili olarak algılarını ve analizini 9 Eylül 1958 tarihli bir raporda Irakın güçlü adamı General Kasım'a şu şekilde özetliyor:

"Kerkük vatandaşları Kürt değildir. Burası bir Kürt şehri de değildir. Ama Kürtler, Kerkük'ü baskı altına almaya çalışıyor ve bu bölgedeki petrol kaynaklarını kontrollerine geçirmek istiyor. Bu petrol kaynakları, Irak Cumhuriyeti'nin ulusal gelirinin büyük bölümünü oluşturmaktadır. Kerkük'te bir Kürdistan Eğitim Müdürlüğü Merkezi oluşturmak ve yönetici olarak da bir Kürt vatandaşına başına getirmek, kesinlikle uygun bir davranış değildir. Kerkük'teki Eğitim Müdürü'nün tarafsız olması ve herhangi bir parti ile ilişkisi bulunmaması gerekir... Size daha önce gönderdiğim rapora lütfen bir kez daha bakın. Kürtler, vatandaşlarının çoğu Türkmenlerden oluşan Kerkük'ü buna rağmen Kürdistan'a dahil etmeye çalışacaklardır. Buna gereken önemi göstermenizi diliyorum" diyordu.

1959 yılına gelindiğinde işte bu nedenlerden dolayı, özellikle Peşmergeler, Irak merkezi yönetiminde göz yumması ve dolaylı desteğiyle, Türk şehri olan Kerkükte hakimiyet kurmak ve Türkleri bölgeden sürmek için yaptıkları etnik temizlik hareketlerini terör yoluyla suçlama çalışmalarına başladılar. Aynı yıl Türkler, Peşmerge kuvvetlerinin ki burada Talabani bizzat fiziki olarak baş rollerdeydi, fiili silahlı saldırısıyla Türklere karşı fiziki soykırıma başladılar. Yüzlerce Türk kurbanına dizildi ve Türk lider kadroları evlerinden alınarak kaçırıldı ve çeşitli eziyetlerle soykırıma tabi tutuldular. O dönemde bölge dışında bulunan Türk asıllı ve Irak Ordusunun Kerkük bölgesine nezaret eden saygın Komutanlarından (Kerkükteki İkinci Tümen Komutan Yardımcısı) Albay Abdullah Abrulrahman (emekli olduktan sonra Kardamlık Ocağı Başkanı oldu. Saddam döneminde, 65 yaşındayken, diğer Türkmen aydınları, Doç. Dr. Necdet Koçak, Dr. Rıza Demirci, ve iş adamı Adil Perif 16 Ocak 1980'de birlikte Türkleri terörize etmek için idam edildi bu tür soykırım süreçleri Türkler üzerinde daha sonra devam etti.) General Kasımla teması sonucunda 3 gün 3 gece süren Peşmerge güçleri tarafından yapılan soykırımın devam ettirilmesinin geçici olarak önüne geçildi.

O döneme ilişkin olarak, 21 Temmuz 1959 tarihli The New York Times gazetesinde Kerkükteki Türk soykırımını ile ilgili olarak şunlar yazıyor:

"Bağdat'ın 150 mil kuzeyinde ve Türkmenler tarafından yönetilmekten Kerkük'te, Otomatik silahlarla donatılmış olan Kürt birlikleri, sivil Kürt gruplarla birlikte ve Komünist Parti mensuplarıyla işbirliği yaparak, önde gelen Türkmen liderlerini evlerinden sürükleyerek katlettiler."

Ben sadece geçmişte ne olduğu konusunu incelemekle kalmayıp aynı zamanda bugünde Irakta Türklere karşı hem merkezi yönetim hemde Batı destekli Barzani, Talabani ve PKK lılar tarafından yapılan soykırımların aynı amaç ve hedefle bir paralellik ve süreklilik arz etmesini belirlemek açısından günümüzdeki olan olaylarda birlikte ele almayı yararlı görüyorum.

Günümüzdeki olaylardan geçmişte paralellik arz edecek bir örnek verecek olursak, Pubat 2005 ortalarında işgalci ABD ve onun yedeğindeki (esasında çoğu Peşmergelerden ve birikipmida sözde peşmerge esasında PKK lılardanda oluşan, kuzeyde durum böyledir) Irak Milli Muhafızlarının, sözde direnişçi avı bahanesi ile, ama esasında Türkleri bölgeden temizlemeye yönelik olduğu her veripinden

belli olan ve Musul kentinin 400.000 Türkün yapıldığı Telafer bölgesine hem havadan hemde karadan operasyon düzenlendi. Muhafızların Telaferde hemen her yerde öldürdüklerini gördükleri her Türke ateş açılması sonucu onlarca Türk (yüzlercesi yaralandı ve bir soykırım metodu olan ipkenceye tabi tutulmak için ipkencehanelere götürüldü) soykırıma uğratıldı.

Irak Türkmen Cephesi (YTC) Telafer Yi Başkanlığı Siyasi Sorumlusu Adil Selvi, 20ubat 2005 de konuyla ilgili açıklamasında konu ile ilgili olarak aynen şunları belirtmiştir:

"Dün akşam saatlerinde aniden Telafer'e yönelik saldırı başlatıldı. ABD askerleri ile Y Milli Muhafız askerleri (esasında kuzeyde bulunanlar neredeyse tümü Barzani ve Talabaninin adamıdır) tarafından düzenlenen saldırıda helikopterlerden iki bomba atıldı. Karadan ise Telafer'e giren askerler rastgele çevreye ateş açtılar. Dün akşamdan itibaren dıbarı çıkmaya başladı var. Dıbarı çıkanlar silahlarla taranmaktadır. Sadıklık bilgi alamıyoruz ancak bize gelen haberlere göre saldırıda 7 kişi öldü ve yaklaşık 40 kişi yaralandı. Kesin ölü ve yaralı sayısı ile maddi hasarın tespiti için sokağa çıkmaya başladığımızın bitmesini bekliyoruz" dedi.

Fakat daha sonra gelen veriler soykırıma uğrayanların sayısının yüzlerle olduğunu bekliydi.

Özellikle soykırımları yaparken, aynı zamanda Telaferde, ekili alanların batı destekli Barzani, Talabani ve PKK tarafından tahrip edilmesi, çocukların ve gençlerin sebepsiz yere gözaltına alınması, ipkence yapılması, ağır terör partlarından dolayı binlerce Türkün, hem ev ve hemde işyerlerini terkini oluşturdular., Türkleri bölgeden yok etmeye yönelik olarak bu anlamda bugünde ve bu saatlerde, saldırılarını yoğunlaştıran Batı destekli ipbirlikçi soykırımcı güç olan Barzani, Talabani ve PKK nın yüzünden, Türkler Telafer bölgesinden etnik temizliğe tabi olan zorunlu kaçıp olayı yaşamaktadır. Evlerinden kaçan kişilerin ev ve mallarına soykırımcılar tarafından el konulmakta ve demografinin Aynen Kerkükte olduğu gibi bu bölgede de değiştirilmesi için klasik etnik-temizliklerde olduğu gibi, Türklerin geri dönmelerinin önüne geçilmektedir.

Aynı konuda bölgeye gidip gelen 21 Yüzyıl Türkiye Enstitüsü Başkanı Prof.Dr. Ümit Özdağ ise, Kerkük'te de bir Türkmen soykırımın ön hazırlığının yapıldığını Mart 2007'de 400 bin Türkmen'in yapıldığı Telafer'de ki olayı bu şekilde tarif ediyor:

"önce iki Türkmen kardeşlerimize gıda yardımı yapılacağı yalanı ile yüzlerce Türkmen bir kamyonun etrafında toplandı. Sonra kamyon havaya uçurularak 13'ü sünni diğeri iki 57 Türkmen şehit edildi. Arkasından kendisine polis süsü veren peşmergeler sünni Türkmenlerin mahallelerini basarak 74 sünni Türkmen evlerinde kafalarından vurarak şehit ettiler, 40 tanesini kaçırdılar ve kaçırılanlar daha sonra ölü bulundu. Yakalan polis kıyafetli peşmergeler Barzani'nin baskıları sonucunda aynı gün serbest bırakıldılar.Bu adice oyun ile birbirlerine kırdırılmak istenen Türkmenler tuzağa düşmediler"

Yukarıda değinildiği gibi 75 yıllık bir süreçte, Türk Dünyasının parçası olan Irak Türkleri, 1948 sözleşmesinin 2. Maddesindeki tüm hükümlere göre hem 1948 öncesi hemde sonrasında yok etmeye yönelik olarak, çetivli soykırım yöntemleri kullanılarak soykırıma uğratılmıplardır. Bu soykırımın sorumluları, bu Sözleşmeyi göz önünde tuttuğumuzda, İngiltere, ABD ve İsrail ve bu güçlerin desteğindeki Barzani-Talabani ve PKK dir. Burada değinilmesi gereken çok önemli bir konu ise, Türkmeneli Bölgesindeki Türkler soykırım türlerinden en az

kullanılan olan "günlük soykırım" a tabi tutulmaktadır. Buda bize sürecin devam ettiğini göstermektedir.

Kıbrısta Türk Soykırımı

Doğu Akdenize hakim olan stratejik önemdeki ve etrafı petrol ve gaz yataklarıyla dolu yüzen ada olarak tabir edilen Kıbrısta da, 1948 sonrası olaylara soykırımlar açısından değinecek olursak, 1962-1963 ve 1974 yılında bizzat, Batı destekli Yunanlı subayların yönettiği ve adının Akritas planı sonradan belgelerden dolayı ortaya çıkan, yani Türkleri adadan yok etme ve adayı Yunanistanla birleştirme dünyanın Enosis (Ermenistanda Karabağ Enosisle birleştirmek istiyor) olarak bildiği planları çerçevesinde adada Türk soykırımı yaptılar. Bugün biz daha açık olarak bu soykırım planlarının yapıldığını ve uygulandığını, hem ABD nin gizlediği artık kalkmış olan belgelerinden ve Rum yönetiminin eskiden ve bugün başında bulunan şahısların cüretli ve güncel basınada yansıyan açıklamalarında görüyoruz ve biliyoruz..

Dönemi yapayan görgü tanıkları olayların bir soykırım olduğunu ve Batı ve Yunanistan destekli Rumların (kısmen araplar tarafından desteklendiler) Türklere yaptıkları soykırımları bu şekilde anlatıyorlar.

O dönemde Rumların Türklere yaptıkları soykırımları yazar James Rayner de Crushed Flowers da (1982) kitabında: "Kıbrıs Rumları 20 yüzyıldaki tavırlarıyla katliamlar yaparak barbarlığı temsil ettiler. Bunlar sadece kana susanmış bir biçimde Türkleri katletmediler aynı zamanda onları yarı canlı olarak mezarlara da gömdüler. Bu toplu mezarlara gömülenler, Rum vahşetinin, dünyadaki insanlarda bir göstergesidir. Toplu mezarlardan çıkarılan iskelet delilleri ise yıllarca, bize, Rumların vahşice tatbik ettiği, feodal kuralların, sonuçlarının gösterecektir" . diye yazıyor.

Aynı olaylara bizzat güncel olarak tanıklık eden, The Times muhabiri David Leigt, Türklere karşı yapılan soykırımcılığı, gazetesinde şöyle açıklıyor:

"Kıbrıs'a müdahale sırasında (Türk Ordusunun Barış Harekati sırasında), yüzlerce Türk Rum Milli Muhafız ordusu mensupları esir alınmıştır. Esir alınan kadınların ırzına geçilmiş, çocuklar ise sokak ortasında katledilmiş ve Limasol'daki Türk mahallesi tamamen yakılıp yıkılmıştır" demektedir.

Mehur EOKA lideri ve bugünkü Güney Kıbrıs Rum yönetimi başkanı Tasos Papadopoulos (akritas planının ikinci kurmay başkanı idi) emir alan Nikos Sampson'un, Eleftherotipia gazetesine verdiği bir mülakattaki anlattıklarından, Türklere karşı Rumlar tarafından yürütülen bu soykırımın nihai amacının ne olduğu ortaya daha açık bir biçimde çıkmıştır Sampson şöyle diyor demesinde; Eder, Türkiye, Adaya müdahale etmeseydi, ben, sadece Enosisi deklare etmekle kalmıyacak, Adadaki var olan tüm Türk varlığını da ortadan kaldıracaktım diyor.

Yukarıda verilen örneklerde gördüğümüz anladığımız gibi, Türkler soykırımcılar tarafından Karabağ, Kıbrıs ve Türkmeninde aynı amaçla deşipik bölge ve zaman dilimlerde soykırıma tutulmuşlardır.

Peki Soykırımlar nasıl önlenecektir? Bunlar bizim üzerimizde

tekrarlanarak bu şekilde sürecektir.? Tabiki bunun cevabını bulmamız için bizzat Türkiye Cumhuriyetinin 1974 hareketini iyi değerlendirmemiz gerekiyor. Bize ilham vermesi açısından Türkiye Cumhuriyetinin Kıbrıs'ta soykırımlar sürerken, 1960 Londra ve Zürih antlaşmalarından doğan garantör hakkını kullanarak, adaya müdahalesinin haklı nedenlerini ve olumlu sonuçlarını görmemiz gerekiyor. Bu gerçeği o dönemde gören, Londra'da Labour House'da 17 Aralık 1986 tarihindeki konuşmasında Lord Willis'in sözleri bizim ve soykırım önlenmesi için çok önem taşıyor. Willis bir çok batılının aksine o dönem saptamasını aynen şu şekilde vurguluyor;

Türkiye'nin müdahalesi, Kıbrıs Türklerinin hayatını kurtardı. Bu konuda Türkiye kredilendirilmelidir. Artık bu müdahaleden sonra, Kıbrıs'ta, 12 yıldır hiç kimse öldürülüyor ve katledilmiyor diyerek adada soykırımların sona erdiğini belirtiyor, böylelikle bu anlamda Willis verdiği bir Türkiye örneği ile soykırımların nasıl önlenebileceğinin de dünyaya tarihsel bir örneğini veriyor.

Soykırımları önleme konusundaki Kıbrıs'a yapılan Türk müdahalesinin, bugün Türkmeneli ve Karabağ konusundada söz konusu olduğunu açıkça görebiliyoruz. Uluslararası camianın soykırıma uğrayan Türkler söz konusu olduğu zaman, harekete geçmediğinde çepitli uluslararası kurumların Türklerin kendi inisiyatiflerini geliştirmelerini önlemek içinde çepitli oyalama grupları (MÝNSK gurubu gibi) veya komisyonları kurarak esasında hiç bir şey yapmak istemediklerini yapıyarak öğreniyoruz. Bu bakımdan geçmişte oluşan Ermenilerin Karabağdaki ve diğer Türk bölgelerindeki işgalinden veya sadece soykırımlar ve etnik temizlik olayları anlamında değil aynı zamanda bugünde Karabağ ve işgal edilen Türk topraklarındaki Türklerle ait kültürel abidelerin, mezarların ve buna benzer değerlerinde kültürel olarak soykırıma uğratılmasını önlemek için, Türkiye Cumhuriyeti Ordusu tarafından en yüksek standartta eğitimci Azerbaycan Milli Ordusunun teknik ve muhabere yapma açısından hızla güçlenmesi ve bu işgale ve kültürel soykırıma ve insanlık suçu olan soykırımcı etnik temizliğe karşı harekete geçmesi gerekmektedir. Bu vatan savunmasında hiç bir tartışmaya yol açmayacak meşru bir haktır. Bu anlamda Türkiye Cumhuriyetinin Kıbrıs'taki Soykırımlara meşru hakkını kullanarak dur deme metodu çok anlam taşımaktadır. Kıbrısta olduğu gibi Karabağda konusundada bugün sadece haklı olmak yetmemektedir. Aynı zamanda bileşiminde yani Ordusunda güçlü olması gerekmektedir. Bu anlamda Türk Dünyasının genel olarak dahada duyarlı olması ve dil pehlivanlığından ve ipi adır bağlılık davranışını gösteriyoruz diyerek başka ülkelerin inşafına bırakılmaktan çıkarak, hem Karabağda, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinde ve Türkmenelindeki duruma karşı daha aktif inisiyatif geliştirmesi, Türk Dünyasının hayrına olacaktır. Türk dünyasının kanayan bu çok acil üç yarasına kenetlenerek çözüm üretmemiz ve sonuçlandırmamız gerekmektedir. Bu anlamda ancak Türklerle karşı bundan sonra yapılabilecek, yapılan soykırımların ve soykırımcı işgallerin önüne geçebiliriz. Bunun dışında ise bilimsel hukuki yollar kullanılarak Türklerle karşı 1948 sonrası yapılan soykırımlar konularında ise, Azerbaycan ve Türkiye Cumhuriyeti başta olmak üzere, diğer Türk devletlerinde doğrudan katkıları ve Türk Milli Kitle örgütlerinin ("sivil toplum") iyi organize olan desteğiyle bilimsel çalışma grupları kurup, çok dilli raporlar hazırlamalıyız, kitaplar çıkarmalı, konferanslar, sempozyumlar ve uluslararası projeler yapmalı ve etkiliyere dostlar kazanmalıyız. Bu çalışmalarını hem kendi insanlarımızı aydınlatmada hemde uluslararası arenada kullanma ve tüm insanlığı bu konuda aydınlatmada kullanmalıyız. Bu görüldüğü ve sanıldığı kadar zor değildir. Yeterki Türk kimlikli Kitle örgütleri, bu konu üzerinde bilimsel düzeyde yetmiş eleman oluştursun, var olanları desteklesin ve Kamu (resmi) ve özel sektörden maddi imkan sağlansın, bu çalışmalarını yapılıp ve başarıya ulaşılsın. Soykırımcıların yargılanması için raporlar hazırlansın ve Mahkemeler açılıp. Yeterki Türk Cumhuriyetleri evet desin, Çağımızda en zor dönemlerde Mustafa Kemal Atatürk, Haydar Aliyev, Mehmet Emin Resulzadeyi, Doktor Fazıl Küçük, Abdullah Abdurrahman, Dr. Mustafa Kemal Yayıcı, Dr. Sadık Ahmeti ve nicelerini içinden çıkartan Türk Milleti işte bu konudada başarılı olacaktır. Tarihimiz bize bunu söylüyor. Biz Laheyde benim başında bulunduğum Lahey Türklerle soykırımları Araştırma Vakfı olarak, Bu konuda, yani Türklerle yapılan

soykırımlar konusunda, Laheyde Müze ve Araştırma Mekezininde olduğu ve önünede Türklere karpı yapılan soykırımları tasvir eden bir anıtın dikildiği bir bina alımı ve bu konuda kurumlaşmaya gidilmesini burada ve burada olmayan ama bizi çepitli yollardan izleyen diğer resmi ve sivil tüm Türklere öneriyoruz. Biz bu konuda inisiyatif aldık. Bu inisiyatifi kolektifleştirmek için resmi ve sivil toplum örgütlerine ortak çalışmaya çağırıs yapıyorum. Bu konuda hiç vakit kaybetmeden herkez benimle ilişkiye geçebilir. Türküm ve Türk dostuyum diyen herkezide göreve davet ediyorum. Ben şahsen hangi meslek, konum ve mekanda olursak olalım, Türküm diyen herkezin bu konulardada bir dava deriği olmasını bekliyorum.

Günümüzde hem içerden hem dışardan Türklüde karpı saldırıların yapıldığı bugünlerde asla hayıflanmak ve karamsar olmak bize yakıpmaz. Unutmayalımki Türklük aynı zamanda başarı sanatınınada adıdır.

Son olarak bu yazımı Büyük Türk Ulu şu Hünkar Hacı Bektaği Veli nin bir sözü ile bitirmek istiyorum. Bir olalım, diri olalım , iri olalım!! diyorum.

Sefa M. Yürükel,
Sosyal Antropolog, Soykırım ve Terörizm araştırmacısı

Lahey Türklere
Soykırımları Araştırma Vakfı (TGRF) Başkanı